

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Cư Ma La Thập

Việt dịch: Tỳ-kheo Thích Trí Tịnh

DIỆU PHÁP LIÊN HOA KINH

QUYỂN THỨ NĂM

PHẨM PHÂN BIỆT CÔNG ĐỨC

THỨ MƯỜI BẢY

(Kinh văn 64 trang)

NGHI THỨC TRÌ KINH PHÁP HOA

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN

Án Lam. (7 lần)

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHƠN NGÔN

Tu rị tu rị, ma-ha tu rị, tu tu rị ta bà-ha. (3 lần)

TỊNH BA NGHIỆP CHƠN NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, thuật đà ta phạ, đạt ma ta phạ,
bà phạ thuật độ hám.** (3 lần)

PHỔ CÚNG DƯỜNG CHƠN NGÔN

Án nga nga năng tam bà phạ phiệt nhựt ra hồng. (3 lần)

TÁN PHẬT

Pháp Vương Vô Thượng Tôn

Tam giới vô luân thất

Thiên nhân chi Đạo sư

Tứ sanh chi Từ phụ

Ư nhứt niệm quy y

Năng diệt tam kỳ nghiệp

Xưng dương nhược tán thán

Ức kiếp mạc năng tận.

QUÁN TƯỚNG

Năng lễ, sở lễ tánh không tịch,
Cảm ứng đạo giao nan tư nghì,
Ngã thử đạo tràng như Đế châu,
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung,
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền,
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tận Hư Không Biến Pháp Giới, Quá, Hiện, Vị Lai Thập Phương Chư Phật, Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng Thường Trụ Tam Bảo. (1 lay)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Ta Bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật, Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp Chư Tôn Bồ-tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ-tát. (1 lay)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật, Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-tát, Thanh-tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (1 lay)

TÁN LƯ HƯƠNG

Lư hương sạ nhiệt,

Pháp giới môn huân,

Chư Phật hải hội tất diêu văn,

Tùy xứ kết tường vân,

Thành ý phương ân,

Chư Phật hiện toàn thân.

Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát (3 lần)

Ma-ha-tát.

Nam mô Đại Bi Hội Thượng Phật Bồ-tát. (3 lần)

CHÚ ĐẠI BI

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại bi tâm đà ra ni.

Nam mô hắc ra đát na đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết đế, thước bát ra da, Bồ-đề tát đỏa bà da, ma-ha tát đỏa bà da, ma-ha ca lô ni ca da. Án tát bàn ra phạt duệ, số đát na tát đỏa. Nam mô tất kiết lật đỏa, y mông a rị da, bà lô yết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cẩn trì hê rị, ma-ha bàn đa sa mế, tát bà a tha đậu du bằng, a thệ dựng, tát bà tát đa, na ma bà già, ma phạt đạt đậu, đát điệt tha. Án a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma-ha Bồ-đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma hê, rị

đà dụng, cu lô cu lô kiết môn, độ lô độ lô, phạt xà da đế, ma-
 ha phạt xà da đế, đà ra đà ra, địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá
 ra mạ mạ phạt ma ra, mục đế lệ, y hê y hê, thất na thất na a ra
 sâm Phật ra xá lợi, phạt sa phạt sâm, Phật ra xá da, hô lô hô lô
 ma ra, hô lô hô lô hê rị, ta ra ta ra, tất rị tất rị, tô rô tô rô, bồ-đề
 dạ bồ-đề dạ, bồ đà dạ bồ đà dạ, di đế rị dạ, na ra cần trì địa rị
 sắc ni na, ba dạ ma na ta bà ha. Tất đà dạ ta bà ha. Ma-ha tất đà
 dạ ta bà ha. Tất đà du nghệ thất bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần
 trì, ta bà ha. Ma ra na ra, ta bà ha. Tất ra tăng a mục khê da, ta
 bà ha. Ta bà ma-ha, a tất đà dạ, ta bà ha. Giả kiết ra a tất đà dạ,
 ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà ha. Na ra cần trì bàn đà ra
 dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ, ta bà ha.

Nam mô hắc ra đát na, đa ra dạ da. Nam mô a rị da, bà lô yết
đế, thước bàn ra dạ, ta bà ha.

"Án tất điện đô, mạn đa ra, bạt đà dạ ta bà-ha." (3 lần)

Nam mô Thập Phương Thường Trụ Tam Bảo. (3 lần)

(Trg 20)

VĂN PHÁT NGUYỆN

Cúi lạy đấng Tam-giới Tôn

Quy mạng cùng mười phương Phật

Con nay phát nguyện rộng

Thọ trì Kinh Pháp Hoa

Trên đền bốn ơn nặng

Dưới cứu khổ tam-đồ

Nếu có kẻ thấy nghe
Đều phát lòng Bồ-đề,
Hết một báo thân này
Sanh qua cõi Cực Lạc.

Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. (3 lần)

KHAI KINH KỆ

Pháp vi diệu rất sâu vô lượng
Trăm nghìn muôn ức kiếp khó gặp
Con nay thấy nghe được thọ trì
Nguyện hiểu nghĩa chơn thật của Như Lai.

TÁN KINH KỆ

Hơn sáu muôn lời, thành bảy cuốn

Rộng chứa đựng vô biên nghĩa màu

Trong cổ nước cam-lộ rịn nhuần

Trong miệng chất đề-hồ nhỏ mát

Bên răng ngọc trắng tuôn xá-lợi

Trên lưỡi sen hồng phóng hào quang

Dầu cho tạo tội hơn núi cả

Chẳng nhọc Diệu Pháp vài ba hàng.

Nam-mô Pháp Hoa Hội Thượng Phật, Bồ-tát. (3 lần)

KINH DIỆU PHÁP LIÊN HOA

PHẨM NHƯ LAI THỌ LƯỢNG

THỨ MƯỜI SÁU

(Trang 441)

Lúc bấy giờ, Phật bảo các Bồ-tát và tất cả đại chúng:

“Các thiện nam tử! Các ông phải tin hiểu lời nói chắc thật của Như Lai.

Lại bảo đại chúng:

“Các ông phải tin hiểu lời chắc thật của Như Lai”.

Lại bảo đại chúng:

“Các ông phải tin hiểu lời nói chắc thật của Như Lai”.

Lúc đó đại chúng Bồ-tát, ngài Di Lặc làm đầu, chấp tay bạch

Phật rằng:

“Thế Tôn! Cúi mong nói đó, chúng con sẽ tin nhận lời Phật”.

Ba phen bạch như thế rồi lại nói:

“Cúi mong nói đó, chúng con sẽ tin nhận lời Phật”.

**Bấy giờ, đức Thế Tôn biết các vị Bồ-tát ba phen thỉnh chẳng
thôi, mà bảo đó rằng:**

**“Các ông lóng nghe ! Sức bí mật thần thông của Như Lai, tất
cả trong đời, trời, người và A-tu-la đều cho rằng nay đức Thích
Ca Mâu Ni Phật ra khỏi cung họ Thích, cách thành Già-da
chẳng bao xa, ngồi nơi đạo tràng được vô thượng chánh đẳng
chánh giác. Nhưng, Thiện nam tử! Thật Ta thành Phật nhãn
lại đây, đã vô lượng vô biên trăm nghìn muôn ức na-do-tha**

kiếp. Ví như năm trăm nghìn muôn ức na-do-tha a-tăng-kỳ cõi tam thiên đại thiên, giả sử có người nghiền làm vi-trần qua phương Đông, cách năm trăm nghìn muôn ức na-do-tha a-tăng-kỳ cõi nước, bèn rơi một bụi trần, đi qua phía đông như thế cho đến hết vi-trần đó. Các Thiện nam tử ! Ý ông nghĩ sao ? Các thế giới đó có thể suy gẫm so tính biết được số đó chăng?"

Di Lặc Bồ-tát, thả đều bạch Phật rằng:

“Thế Tôn! Các thế giới đó vô lượng vô biên, chẳng phải tính được, đếm được, cũng chẳng phải tâm lực biết đến được. Tất cả Thanh Văn, Duyên Giác dùng trí vô lậu, chẳng có thể suy nghĩ biết được hạn số đó, chúng con trụ bậc bất thối, ở trong việc này cũng chẳng thông đạt.

Thế Tôn! Các thế giới như thế, nhiều vô lượng vô biên”.

Bấy giờ, Phật bảo các chúng Bồ-tát:

“Các Thiện nam tử! Nay Ta sẽ tuyên nói rành rõ cho các ông.

**Các thế giới đó, hoặc dính vi-trần hoặc chẳng dính, đều
nghiền cả làm vi-trần, cứ một trần là một kiếp, từ Ta thành Phật
nhẫn lại đến nay, lại lâu hơn số đó trăm nghìn muôn ức na-do-
tha a-tăng-kỳ kiếp. Từ đó nhẫn lại, Ta thường ở cõi Ta Bà này
nói pháp giáo hóa, cũng ở trong trăm nghìn muôn ức na-do-
tha a-tăng-kỳ cõi nước khác dắt dẫn lợi ích chúng sanh.**

**Các Thiện nam tử! Nơi chặng giữa đó ta nói Phật Nhiên
Đăng, v.v... và lại có các đức Phật nhập Niết Bàn, như thế đều
là dùng phương tiện để phân biệt.**

Các Thiện nam tử! Nếu có chúng sanh nào đến chỗ Ta, Ta dùng Phật nhãn quan sát: tín, v.v... các căn lợi độn của chúng, tùy theo chỗ đáng độ, nơi nơi tự nói văn tự chẳng đồng, niên kỷ hoặc lớn, hoặc nhỏ, cũng lại hiện nói sẽ nhập Niết Bàn, lại dùng các trí phương tiện nói pháp vi diệu, có thể làm cho chúng sanh phát lòng vui mừng.

Các thiện nam tử! Như Lai thấy những chúng sanh ưa nơi pháp tiểu thừa, đức mỏng tội nặng. Phật vì người đó nói: Ta lúc trẻ xuất gia được vô thượng chánh đẳng chánh giác, nhưng thật, từ ta thành Phật nhãn lại, lâu xa đường ấy, chỉ dùng phương tiện giáo hóa chúng sanh, khiến vào Phật đạo, nên nói như thế.

Các thiện nam tử! Kinh điển của đức Như Lai nói ra, đều vì độ thoát chúng sanh, hoặc nói thân mình, hoặc nói thân người, hoặc chỉ thân mình, hoặc chỉ thân người, hoặc chỉ việc mình, hoặc chỉ việc người, các lời nói đều thật chẳng dối. Vì sao?

Vì đức Như Lai đúng như thật thấy biết tướng của tam giới, không có sanh tử, hoặc thối, hoặc xuất, cũng không ở đời và diệt độ, chẳng phải thật, chẳng phải hư, chẳng phải như, chẳng phải dị, chẳng phải như ba cõi mà thấy nơi ba cõi. Các việc như thế Như Lai thấy rõ, không có sai lầm.

Bởi các chúng sanh có các món tính, các món dục, các món hạnh, các món nhớ tướng phân biệt, muốn làm cho sanh các căn lành, nên dùng bao nhiêu nhân duyên, thí dụ ngôn từ, các

cách nói pháp, chỗ làm Phật sự, chưa từng tạm bỏ. Như thế, từ Ta thành Phật nữa lại, thật là lâu xa, thọ mạng vô lượng a-tăng-kỳ kiếp, thường còn chẳng mất.

Các thiện nam tử! Ta xưa tu hành đạo Bồ-tát, cảm thành thọ mạng, nay vẫn chưa hết, lại còn hơn số trên, nhưng nay chẳng phải thật diệt độ, mà bèn xưng nói sẽ diệt độ. Đức Như Lai dùng phương tiện đó giáo hóa chúng sanh.

Vì sao? Vì nếu Phật ở lâu nơi đời, thời người đức mỏng, chẳng trồng gốc lành, nghèo cùng hèn hạ, ham ưa năm món dục, sa vào trong lưới nhớ tưởng vọng kiến. Nếu thấy đức Như Lai thường còn chẳng mất, bèn sanh lòng buông lung nhằm trễ, chẳng có thể sanh ra ý tưởng khó gặp gỡ cùng lòng cung kính,

cho nên đức Như Lai dùng phương tiện nói rằng:

“Tỳ-kheo phải biết, các đức Phật ra đời, khó có thể gặp gỡ. Vì sao? Những người đức mỏng, trải qua trăm nghìn muôn ức kiếp, hoặc có người thấy Phật hoặc người chẳng thấy, do việc này, nên Ta nói rằng:

“Tỳ-kheo! Đức Như Lai khó có thể được thấy”.

Các chúng sanh đó nghe lời như thế, ắt sẽ sanh ý tưởng khó gặp gỡ, ôm lòng luyến mộ khát ngưỡng nơi Phật, bèn trồng gốc lành, cho nên đức Như Lai dầu chẳng diệt mà nói diệt độ.

Lại thiện nam tử! Phương pháp của các đức Phật Như Lai đều như thế, vì độ chúng sanh đều thật chẳng dối. Ví như vị lương y, trí huệ sáng suốt, khéo luyện phương thuốc trị các bệnh.

Người đó nhiều con cái, hoặc mười, hai mươi nhẵn đến số trăm, do có sự duyên đến nước xa khác. Sau lúc đó các người con uống thuốc độc khác, thuốc phát mê loạn lẫn lộn trên đất. Bấy giờ, người cha từ nước xa trở về nhà. Các con uống thuốc độc, hoặc người mất bản tâm, hoặc chẳng mất, xa thấy cha về đều rất vui mừng, quỳ lạy hỏi thăm:

“An lành về an ổn. Chúng con ngu si, lầm uống thuốc độc. Xin cứu lành cho, lại ban thọ mệnh cho chúng con.”

Cha thấy các con khổ não như thế, y theo các kinh phương tìm cỏ thuốc tốt, mùi sắc vị ngon, thấy đều đầy đủ. Đâm nghiền hòa hợp, đưa bảo các con uống mà nói rằng:

“Thuốc đại lương dược này mùi sắc vị ngon, thấy đều đầy đủ,

các con nên uống, mau trừ khổ não, không còn lại có các bệnh hoạn”.

Trong các con, những người chẳng thất tâm, thấy thuốc lương dược ấy, sắc hương đều tốt, liền bèn uống đó, bệnh trừ hết, được lành mạnh. Ngoài ra, những người thất tâm, thấy cha về dầu cũng vui mừng hỏi thăm, cầu xin trị bệnh, song trao thuốc cho mà không chịu uống. Vì sao? Vì hơi độc đã thâm nhập làm mất bản tâm, nơi thuốc tốt thơm đẹp này mà cho là không ngon. Người cha nghĩ rằng:

“Người con này đáng thương, bị trúng độc, tâm đều điên đảo, dầu thấy ta về, mừng cầu xin cứu lành, nhưng thuốc tốt như thế, mà chẳng chịu uống, nay ta bày chước phương tiện,

khiến chúng uống thuốc này”.

Nghĩ thế rồi liền bảo rằng: “Các con phải biết, ta nay già suy, giờ chết đã đến, thuốc “lương dược” tốt này nay để ở đây, các con nên lấy uống, chớ lo không lành”.

Bảo thế, rồi lại đến nước khác, sai sứ về nói:

“Cha các người đã chết”.

Bấy giờ, các con nghe cha chết, lòng rất sầu khổ mà nghĩ rằng:

“Nếu cha ta còn, thương xót chúng ta, có thể được cứu hộ, hôm nay bỏ ta xa chết ở nước khác”.

Tự nghĩ mình nay cô cút, không có chỗ cậy nhờ, lòng thương bi cảm, tâm bèn tỉnh ngộ biết thuốc này, sắc hương vị ngon, liền lấy uống đó, bệnh độc đều lành. Người cha nghe các con

đều đã lành mạnh, liền trở về cho các con đều thấy.

Các Thiện nam tử ! Ý ông nghĩ sao ? Và có người nào có thể nói ông lương y đó mắc tội hư dối chăng ?

Thưa Thế Tôn, không thể được !

Phật nói:

“Ta cũng như thế, từ khi thành Phật đến nay đã vô lượng vô biên trăm nghìn muôn ức na-do-tha a-tăng-kỳ kiếp, vì chúng sanh dùng sức phương tiện nói: “Sẽ diệt độ”, cũng không ai có thể đúng như pháp mà nói ta lỗi hư dối.

Khi đó, đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên mà nói kệ rằng:

Từ Ta thành Phật lại

Trải qua các kiếp số
Vô lượng trăm nghìn muôn
A-tăng-kỳ ức năm
Thường nói pháp giáo hóa
Vô số ức chúng sanh
Khiến vào nơi Phật đạo
Đến nay vô lượng kiếp
Vì độ chúng sanh vậy
Phương tiện hiện Niết Bàn
Mà thật chẳng diệt độ
Thường trụ đây nói pháp
Ta thường trụ ở đây

Dùng các sức thần thông
Khiến chúng sanh điên đảo
Dầu gần mà chẳng thấy
Chúng thấy Ta diệt độ
Rộng cúng dường xá-lợi
Thấy đều hoài luyện mộ
Mà sanh lòng khát ngưỡng,
Chúng sanh đã tín phục
Ngay thật ý diệu hòa
Một lòng muốn thấy Phật
Chẳng tự tiếc thân mạng
Giờ Ta cùng chúng Tăng

Đều ra khỏi Linh Thứu

Ta nói với chúng sanh

Thường ở đây chẳng diệt

Vì dùng sức phương tiện

Hiện có diệt chẳng diệt.

Nước khác có chúng sanh

Lòng cung kính tín nhạo

Ta ở lại trong đó

Vì nói pháp vô thượng

Ông chẳng nghe việc đó

Chỉ nói Ta diệt độ.

Ta thấy các chúng sanh

Chìm ở trong khổ não
Nên chẳng vì hiện thân
Cho kia sanh khát ngưỡng
Nhân tâm kia luyện mộ
Hiện ra vì nói pháp
Sức thần thông như thế
Ở trong vô số kiếp
Thường tại núi Linh Thứu
Và các trụ xứ khác.
Chúng sanh thấy tận kiếp
Lúc lửa lớn thiêu đốt
Cõi Ta đây an ổn

Trời người thường đông vầy
Vườn rừng các nhà gác
Những món báu trang nghiêm
Cây báu nhiều hoa trái
Chỗ chúng sanh vui chơi
Các trời đánh trống trời
Thường thổi những kỹ nhạc
Rưới hoa Mạn-đà-la
Cúng Phật và đại chúng.
Tịnh-độ Ta chẳng hư
Mà chúng thấy cháy rã
Lo sợ các khổ não

Như thế đều đầy đủ
Các chúng sanh tội đó
Vì nhân duyên nghiệp dữ
Quá a-tăng-kỳ kiếp
Chẳng nghe tên Tam Bảo.
Người nhu hòa ngay thật
Có tu các công đức
Thời đều thấy thân Ta
Ở tại đây nói pháp.
Hoặc lúc vì chúng này
Nói Phật thọ vô lượng,
Người lâu mới thấy Phật

Vì nói Phật khó gặp.
Trí lực Ta như thế
Tuệ Quang soi vô lượng
Thọ mạng vô số kiếp
Tu hành lâu cảm được.
Các ông người có trí
Chớ ở đây sanh nghi
Nên dứt khiến hết hẳn
Lời Phật thực không dối.
Như lương y chước khéo
Vì để trị cuồng tử
Thật còn mà nói chết

Không thể nói hư dối.

Ta là cha trong đời

Cứu các người đau khổ

Vì phạm phu điên đảo

Thật còn mà nói diệt,

Vì có thường thấy Ta

Mà sanh lòng kiêu tú

Buông lung ham ngũ dục

Sa vào trong đường dữ.

Ta thường biết chúng sanh

Hành bạo chẳng hành đạo

Tùy chỗ đáng độ được

Vì nói các pháp môn
Hằng tị nghi thế này:
Lấy gì cho chúng sanh
Được vào huệ vô thượng
Mau thành tựu thân Phật.

KINH DIỆU PHÁP LIÊN HOA PHẨM PHÂN BIỆT CÔNG ĐỨC THỨ MƯỜI BẢY

(Trang 457)

Lúc bấy giờ, trong đại hội nghe Phật nói thọ mạng, kiếp số dài lâu như thế, vô lượng, vô biên, vô số chúng sanh được lợi ích lớn. Khi đó, đức Thế Tôn bảo ngài Di Lặc đại Bồ-tát:

“A-Dật-Đa! Lúc Ta nói đức Như Lai thọ mạng dài lâu như thế, có sáu trăm tám muôn ức na-do-tha hằng hà sa chúng sanh được “Vô sanh pháp nhẫn”.

Lại có đại Bồ-tát nghìn lần gấp bội được môn “Văn trì đà-la-ni”.

Lại có một thế giới vi-trần số đại Bồ-tát được “Nhạo thuyết vô ngại biện tài”.

Lại có một thế giới vi-trần số đại Bồ-tát được trăm nghìn muôn ức vô lượng môn “Triền đà-la-ni”.

Lại có tam thiên đại thiên thế giới vi-trần số đại Bồ-tát chuyển được “Pháp luân bất thối”.

Lại có nhị thiên trung quốc độ vi-trần số đại Bồ-tát chuyển được “Pháp luân thanh tịnh”.

Lại có Tiểu thiên quốc độ vi-trần số đại Bồ-tát tám đời sẽ được vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Lại có bốn Tứ thiên hạ vi-trần số đại Bồ-tát bốn đời sẽ được chánh đẳng chánh giác.

Lại có ba tứ thiên hạ vi-trần số đại Bồ-tát ba đời sẽ được vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Lại có hai tứ thiên hạ vi-trần số đại Bồ-tát hai đời sẽ được vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Lại có một tứ thiên hạ vi-trần số đại Bồ-tát một đời sẽ được vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Lại có tám thế giới vi-trần số chúng sanh đều phát tâm vô thượng chánh đẳng chánh giác.”

Lúc đức Phật nói các vị đại Bồ-tát đó được pháp lợi, trên giữa hư không, rưới hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha Mạn-đà-la để rải vô lượng trăm nghìn muôn ức các đức Phật ngồi trên tòa sư tử dưới gốc cây báu, và rải đức Thích Ca Mâu Ni Phật cùng đức

Đa Bảo Phật ngồi trên tòa sư tử trong tháp bảy báu, cùng rải tất cả các đại Bồ-tát và bốn bộ chúng. Lại rưới bột gỗ chiên đàn, trầm thủy hương, v.v... trong hư không, trống trời tự kêu tiếng hay sâu xa. Lại rải nghìn thứ thiên y, thòng các chuỗi ngọc, chuỗi ngọc trân châu, chuỗi châu ma-ni, chuỗi châu như ý khắp cả chín phương, các lò hương báu đốt hương vô giá, tự nhiên khắp đến cúng dường đại chúng. Trên mỗi đức Phật có các vị Bồ-tát nắm cầm phan lọng, thứ đệ mà lên đến trời Phạm thiên. Các vị Bồ-tát đó dùng tiếng tụng hay, ca vô lượng bài tụng ngợi khen các đức Phật.

Khi ấy ngài Di Lặc Bồ-tát từ chỗ ngồi đứng dậy, trích áo bày vai hữu, chấp tay hướng về phía Phật mà nói kệ rằng:

Phật nói pháp ít có
Từ xưa chưa từng nghe
Thế Tôn có sức lớn
Thọ mạng chẳng thể lường.
Vô số các Phật tử
Nghe Thế Tôn phân biệt
Nói được pháp lợi đó
Vui mừng đầy khắp thân
Hoặc trụ bậc bất thối
Hoặc được đà-la-ni
Hoặc vô ngại nhạo thuyết
Muôn ức triền tống trì.

Hoặc có cõi đại thiên

Số vi-trần Bồ-tát

Mỗi vị đều nói được

Pháp luân bất thối chuyển.

Hoặc có trung thiên giới

Số vi-trần Bồ-tát

Mỗi vị đều có thể

Chuyển pháp luân thanh tịnh.

Lại có tiểu thiên giới

Số vi-trần Bồ-tát

Còn dư lại tám đời

Sẽ được thành Phật đạo.

Lại có bốn, ba, hai
Tứ thiên hạ như thế
Số vi-trần Bồ-tát
Theo số đời thành Phật.
Hoặc một tứ thiên hạ
Số vi-trần Bồ-tát
Còn dư có một đời
Sẽ thành nhất thiết trí.
Hàng chúng sanh như thế
Nghe Phật thọ dài lâu
Được vô lượng quả báo
Vô lậu rất thanh tịnh.

Lại có tám thế giới
Số vi-trần chúng sanh
Nghe Phật nói thọ mạng
Đều phát tâm vô thượng
Thế Tôn nói vô lượng
Bất khả tư nghì pháp
Nhiều được có lợi ích
Như hư không vô biên
Rưới hoa thiên-mạn-đà
Hoa ma-ha mạn-đà
Thích, Phạm như hằng sa
Vô số cõi Phật đến

Rưới chiêm đàn trầm thủy
Lãng xăng loạn sa xuống
Như chiêm bay liệng xuống
Rải cúng các đức Phật.
Trống trời trong hư không
Tự nhiên vang tiếng mầu,
Áo trời nghìn muôn thứ
Xoay chuyển mà rơi xuống
Các lò hương đẹp báu
Đốt hương quý vô giá
Tự nhiên đều cùng khắp
Cúng dường các Thế Tôn.

Chúng đại Bồ-tát kia
Cầm phang lọng bảy báu
Cao đẹp muôn ức thứ
Thứ lớp đến Phạm Thiên.
Trước mỗi mỗi đức Phật
Tràng báu treo phan tốt
Cũng dùng nghìn muôn kệ
Ca vịnh các Như Lai
Như thế các món việc
Từ xưa chưa từng có
Nghe Phật thọ vô lượng
Tất cả đều vui mừng

Phật tiếng đồn mười phương

Rộng lợi ích chúng sanh

Tất cả đủ căn lành

Để trợ tâm vô thượng.

Lúc bấy giờ, Phật bảo ngài Di Lặc đại Bồ-tát:

“A-Dật-Đa! Có chúng sanh nào nghe đức Phật thọ mạng dài lâu như thế, nhân đến có thể sanh một niệm tín giải, được công đức không thể hạn lượng được.

Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nhơn, vì đạo vô thượng chánh đẳng chánh giác, trong tám mươi muôn ức na-do-tha kiếp tu năm pháp ba-la-mật: Bồ thí ba-la-mật, trì giới ba-la-mật, nhẫn nhục ba-la-mật, tinh tấn ba-la-mật, thiền định ba-la-mật, trừ trí

huệ ba-la-mật, đem công đức này sánh với công đức tín giải trước, trăm phần, nghìn phần, trăm nghìn muôn ức phần chẳng kịp một, hẳn đến tính đếm, thí dụ, không thể biết được.

Nếu thiện nam tử, thiện nữ nơn có công đức như thế mà thối thất nơi vô thượng chánh đẳng chánh giác, thời quyết không có lẽ đó.

Khi ấy, đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên mà nói kệ rằng:

Nếu người cầu huệ Phật.

Trong tám mươi muôn ức

Na-do-tha kiếp số

Tu năm ba-la-mật

Ở trong các kiếp đó
Bố thí cúng dường Phật
Và Duyên Giác đệ tử
Cùng các chúng Bồ-tát,
Đồ uống ăn báu lạ
Thượng phục và đồ nằm
Chiên-đàn dựng tinh xá
Dùng vườn rừng trang nghiêm
Bố thí như thế thấy
Các món đều vi diệu
Hết các kiếp số này
Để hồi hướng Phật đạo,

Nếu lại gìn cấm giới
Thanh tịnh không thiếu sót
Cầu nơi đạo vô thượng
Được các Phật ngợi khen
Nếu lại tu nhân nhục
Trụ nơi chỗ điều nhu
Dầu các ác đến hại
Tâm đó chẳng khuynh động
Các người có được pháp
Cưu lòng tăng thượng mạn
Bị bọn này khinh nã
Như thế đều nhân được

Hoặc lại siêng tinh tấn
Chí niệm thường bền vững
Trong vô lượng ức kiếp
Một lòng chẳng trễ thôi.
Lại trong vô số kiếp
Trụ nơi chỗ vắng vẻ
Hoặc ngồi hoặc kinh hành
Trừ ngủ thường nhiếp tâm
Do các nhân duyên đó
Hay sanh các thiền định,
Tám mươi ức muôn kiếp
An trụ tâm chẳng loạn

Đem phước thiên định đó
Nguyện cầu đạo vô thượng
Ta được nhưt thiết trí
Tận ngăn các thiên định
Người đó trong trăm nghìn
Muôn ức kiếp số lâu
Tu các công đức này
Như trên đã nói rõ.
Có thiện nam, tín nữ.
Nghe Ta nói thọ mạng
Nhẫn đến một niệm tin
Phước đây hơn phước kia

Nếu người trọn không có
Tất cả các nghi hối
Thân tâm giây lát tin
Phước đó nhiều như thế.
Nếu có các Bồ-tát
Vô lượng kiếp hành đạo
Nghe Ta nói thọ mạng
Đây thời tin nhận được
Các hàng người như thế
Đánh thọ kinh điển này
Nguyện ta thưở vị lai
Sống lâu độ chúng sanh

Như Thế Tôn ngày nay
Vua trong các họ Thích
Đạo tràng rền tiếng lớn
Nói pháp không sợ sệt
Chúng ta đời vị lai
Được mọi người tôn kính
Lúc ngồi nơi đạo tràng
Nói thọ mạng cũng thế,
Nếu có người thâm tâm
Trong sạch mà ngay thật
Học rộng hay tổng trì
Tùy nghĩa giải lời Phật

Những người như thế đó

Nơi đây không có nghi.

Lại A-Dật-Đa! Nếu có người nghe nói đức Phật thọ mạng dài lâu, hiểu ý thú của lời nói đó, người này được công đức không có hạn lượng, có thể sanh huệ vô thượng của Như Lai. Huống là người rộng nghe kinh này, hoặc bảo người nghe, hoặc tự thọ trì, hoặc bảo người thọ trì, hoặc tự chép, hoặc bảo người chép, hoặc đem hoa hương, chuỗi ngọc, tràng phan, lọng nhiễu, dầu thơm, đèn nến cúng dường quyển kinh, công đức của người này vô lượng vô biên có thể sanh nhứt thiết chủng trí.

A-Dật-Đa! Nếu thiện nam tử, thiện nữ nơn nghe Ta nói thọ mạng dài lâu sanh lòng tin hiểu chắc, thời chính là thấy đức

Phật thường ở núi Kỳ-Xà-Quật, cùng chúng Bồ-tát lớn và hàng Thanh Văn vây quanh nói pháp.

Lại thấy cõi Ta Bà này đất bằng lưu ly ngang liền bằng thẳng, dây vàng Diêm-phù-đàn để ngăn tám nẻo đường, cây báu bảy hàng, các đài lầu nhà thảy đều các thứ báu hợp thành, chúng Bồ-tát đều ở trong đó. Nếu có người tưởng quán được như thế, phải biết đó là tướng tin hiểu sâu chắc. Và lại sau đức Như Lai diệt độ, nếu có người nghe kinh này mà không chê bai, sanh lòng tùy hỷ phải biết đó đã là tướng tin hiểu sâu chắc, huống là người đọc, tụng, thọ trì kinh này, người này thì là kẻ đầu đội đức Như Lai.

A-Dật-Đa ! Thiện nam tử cùng thiện nữ nơn đó chẳng cần

lại vì Ta mà dựng chùa tháp, và cất Tăng phòng dùng bốn sự cúng dường để cúng dường chúng Tăng. Vì sao? Vì thiện nam tử, thiện nữ nơn đó thọ trì, đọc tụng kinh điển này thì là đã dựng tháp tạo lập Tăng phòng cúng dường chúng tăng, thời là đem xá-lợi của Phật dựng tháp bảy báu cao rộng nhỏ lẫn lên đến trời Phạm Thiên, treo các phan lọng và các linh báu, hoa hương, chuỗi ngọc, hương bột, hương xoa, hương đốt, các trống, kỹ nhạc, ống tiêu, ống địch, không hầu các thứ múa chơi, dùng tiếng giọng tốt ca ngâm khen ngợi, thời là ở trong vô lượng nghìn muôn ức kiếp đã làm việc cúng dường đó rồi.

A-Dật-Đa! Nếu sau khi Ta diệt độ, nghe kinh điển này, có người hay thọ trì, hoặc tự chép hoặc bảo người chép, đó là dựng

lập Tăng phòng, dùng gỗ chiên đàn đỏ làm các cung điện nhà cửa ba mươi hai sở, cao bằng tám cây đa-la, cao rộng nghiêm đẹp, trăm nghìn Tỳ-kheo ở nơi trong đó. Vườn, rừng, ao tắm, chỗ kinh hành, hang ngồi thiền, y phục đồ uống ăn, giường nệm, thuốc thang tất cả đồ vui đầy đầy trong đó, Tăng phòng có ngàn ấy trăm nghìn muôn ức nhà gác như thế, số đó nhiều vô lượng, dùng để hiện tiền cúng dường nơi ta và Tỳ-kheo Tăng.

Cho nên Ta nói: Sau khi Như Lai diệt độ nếu có người thọ trì, đọc tụng, vì người khác nói. Hoặc mình chép hoặc bảo người chép, cúng dường kinh quyển thì chẳng cần lại dựng chùa tháp và tạo lập Tăng phòng cúng dường chúng Tăng.

Huống lại có người hay thọ trì kinh này mà gồm tu hành bố thí, trì giới, nhẫn nhục tinh tấn, nhất tâm, trí huệ, công đức của người đây rất thù thắng vô lượng vô biên.

Thí như hư không, đông, tây, nam, bắc, bốn phía trên, dưới vô lượng vô biên, công đức của người đó cũng lại như thế vô lượng vô biên mau đến bậc nhất thiết chủng trí. Nếu có người đọc tụng thọ trì kinh này vì người khác nói, hoặc tự chép, hoặc bảo người chép, lại có thể dựng tháp cùng tạo lập Tăng phùng cúng dường khen ngợi chúng Thanh Văn Tăng, cũng dùng trăm nghìn muôn pháp ngợi khen mà ngợi khen công đức của Bồ-tát.

Lại vì người khác dùng các món nhân duyên theo nghĩa giải

nói kinh Pháp Hoa này, lại có thể thanh tịnh trì giới cùng người nhu hòa mà chung cùng ở, nhẫn nhục không sân, chí niệm bền vững, thường quý ngời thiền được các món định sâu, tinh tấn mạnh mẽ nhiếp các pháp lành, căn lành trí sáng, giỏi gạn hỏi đáp.

A-Dật-Đa! Nếu sau khi Ta diệt độ các thiện nam tử, thiện nữ nơn thọ trì, đọc tụng kinh điển này lại có các công đức lành như thế, phải biết người đó đã đến đạo tràng gần vô thượng chánh đẳng chánh giác ngồi dưới gốc đạo thọ.

A-Dật-Đa! Chỗ của thiện nam tử cùng thiện nữ nơn đó hoặc ngồi, hoặc đứng, hoặc đi, trong đó bèn nên xây tháp, tất cả trời người đều phải cúng dường như tháp của Phật.

Khi ấy, đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên mà nói kệ
rằng:

Sau khi Ta diệt độ
Hay phụng trì kinh này
Người đó phước vô lượng
Như trên đã nói rõ.
Đó thời là đầy đủ
Tất cả các cúng dường
Dùng xá-lợi xây tháp
Bảy báu để trang nghiêm.
Chùa chiền rất cao rộng
Nhỏ lẫn đến Phạm thiên

Linh báu nghìn muôn ức
Gió động vang tiếng màu,
Lại trong vô lượng kiếp
Mà cúng dường tháp đó
Hoa hương, các chuỗi ngọc
Thiên y, các kỹ nhạc
Thắp đèn dầu nến thơm
Quanh khắp thường soi sáng,
Lúc đời ác mạt pháp
Người hay trì kinh này
Thì là đã đầy đủ
Các cúng dường như trên.

Nếu hay trì kinh này
Thì như Phật hiện tại
Dùng ngư đầu chiên đàn
Dụng Tăng phùng cúng dường
Nhà ba mươi hai sở
Cao tám cây đa-la
Đồ ngon y phục tốt
Giường nằm đều đầy đủ.
Trăm nghìn chúng nương ở
Vườn rừng các ao tắm
Chỗ kinh hành, ngồi thiền
Các món đều nghiêm tốt.

Nếu có lòng tín hiếu
Thọ trì, đọc tụng biên
Nếu lại bảo người biên
Và cúng dường kinh quyển.
Rải hoa hương, hương bột
Dùng tu-mạn, chiêm-bặc
A-đề, mục-đa-dà
Uớp dầu thường đốt đó
Người cúng dường như thế
Được công đức vô lượng
Như hư không vô biên
Phước đó cũng như thế.

Huống lại trì kinh này
Gồm bố thí trì giới,
Nhẫn nhục ưa thiền định
Chẳng sân, chẳng ác khẩu
Cung kính nơi tháp miếu
Khiêm hạ các Tỳ-kheo
Xa lìa tâm tự cao
Thường nghĩ suy trí huệ,
Có gạn hỏi chẳng sân
Tùy thuận vì giải nói
Nếu làm được hạnh đó
Công đức chẳng lường được.

Nếu thấy Pháp Sư này
Nên công đức như thế
Phải dùng hoa trời rải
Áo trời trùm thân kia
Đầu mặt tiếp chân lạy
Sanh lòng tưởng như Phật,
Lại nên nghĩ thế này:
Chẳng lâu đến đạo thọ
Được vô lậu, vô vi
Rộng lợi các người trời
Chỗ trụ chỉ của kia
Kính hành hoặc ngồi nằm

Nhẫn đến nói một kệ
Trong đây nên xây tháp
Trang nghiêm cho tốt đẹp
Các món đem cúng dường,
Phật tử ở chỗ này
Thì là Phật thọ dụng
Thường ở nơi trong đó
Kính hành và ngồi nằm.

KINH DIỆU PHÁP LIÊN HOA

Quyển thứ năm

Toan cầu an lạc, bốn pháp bền tu,

Thân được “kế châu” nổi tiếng nhà,

Ba cỡi bãi đao binh,

Bản và tích đều rõ,

Sa giới chúng ngộ vô sanh.

Nam-mô Pháp Hoa Hội Thượng Phật Bồ-tát. (3 lần)

Đức Văn-Thù khái cáo, vừa giúp chân thuyên,

Bền giữ bốn pháp được an nhiên,

Từ đất vọt lên chúng nhiều nghìn,

Ngài A-Dật-Đa trùng tuyên,

Thọ lượng rộng vô biên.

Nam mô A-Dật-Đa Bồ-tát. (3 lần)

(Trg 641)

**Trời, A-tu-la, Dạ xoa thầy,
Đến nghe pháp đó nên chí tâm,
Ủng hộ Phật Pháp khiến thường còn,
Mỗi vị siêng tu lời Phật dạy.
Bao nhiêu người nghe đến chốn này,
Hoặc trên đất liền, hoặc hư không,
Thường với người đời sanh lòng từ,
Ngày đêm tự mình nương pháp ở.
Nguyện các thế giới thường an ổn,
Phước trí vô biên lợi quần sanh,
Bao nhiêu tội nghiệp thầy tiêu trừ,**

Xa lìa các khổ về viên tịch.

Hằng dùng giới hương xoa vóc sáng,

Thường trì định phục để giúp thân,

Hoa màu Bồ-đề khắp trang nghiêm,

Tùy theo chỗ ở thường an lạc.

Nam-mô Hộ Pháp Chư Tôn Bồ-tát. (3 lần)

MA HA BÁT NHÃ BA LA MẬT ĐA TÂM KINH

Quán-Tự-Tại Bồ-tát hành thâm Bát-nhã Ba-la-mật-đa thời chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.

Xá-Lợi-Tử! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệc phục như thị.

Xá-Lợi-Tử! Thị chư pháp không tướng, bất sanh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm.

Thị cố không trung vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức. Vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý. Vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp. Vô nhãn giới, nãi chí vô ý thức giới.

Vô vô-minh diệc vô vô-minh tận, nãi chí vô lão tử, diệc vô

lão tử tận. Vô khổ, tập, diệt, đạo. Vô trí, diệt vô đắc.

Dĩ vô sở-đắc cố, Bồ-đề tát đỏa y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái ngại; vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn.

Tam thế chư Phật y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhất thiết khổ, chơn thiệt bất hư.

**Cố thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:
Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát bà-ha.**

(3 lần)

BẠT NHẤT THIẾT NGHIỆP CHƯỚNG
ĐẮC SANH TỊNH ĐỘ ĐÀ RA NI

Nam-mô A di đà bà dạ

Đa tha dà đa dạ, đa diệt dạ tha:

A di rị đô bà tỳ

A di rị đa tất đam bà tỳ

A di rị đa tỳ ca lan đế

A di rị đa tỳ ca lan đa

Dà di nị dà dà na

Chỉ đa ca lệ ta bà-ha. (3 lần)

HỒI HƯƠNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh
Vô biên thắng phước giai hồi hương
Phổ nguyện pháp giới chư chúng sanh
Tốc vãng vô lượng quang Phật sát.

Nguyện tiêu tam chương trừ phiền não
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu
Phổ nguyện tội chương tất tiêu trừ
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

**Nguyên sanh Tây Phương Tịnh Độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
Bất thối Bồ-tát vi bạn lữ.**

**Nguyên dĩ thử công đức
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dữ chúng sanh
Giai cộng thành Phật đạo.**

PHỤC NGUYỆN

Thượng lai đệ tử chúng đấng, cung đối Phật tiền, thành tâm phúng tụng Đại-thừa kinh Diệu Pháp Liên Hoa, cập niệm Phật công đức chuyên vì hồi hướng kỳ nguyện cho đệ tử .... chúng con tiêu tai tiêu nạn, tật bệnh tiêu trừ, tội chướng, báo chướng, phiền não chướng, nghiệp chướng tất giai tiêu diệt, thân tâm thanh tịnh, tinh tấn tu hành, hiện tiền phước huệ trang nghiêm, một hậu đắc A Di Đà thọ ký.

Phổ nguyện: Âm siêu dương thối, pháp giới chúng sanh, tình dữ vô tình, tề thành Phật đạo.

Nam-mô A Di Đà Phật

QUY Y TAM BẢO

**Tự quy y Phật, đương nguyện chúng sanh, thể
giải đại đạo, phát vô thượng tâm.**

**Tự quy y Pháp, đương nguyện chúng sanh,
thâm nhập kinh tạng, trí huệ như hải.**

**Tự quy y Tăng, đương nguyện chúng sanh,
thống lý đại chúng, nhất thiết vô ngại.**

Nguyện đem công đức này

Hướng về khắp tất cả

Đệ tử và chúng sanh

Đều trọn thành Phật đạo.

HÒA NAM THÁNH CHÚNG.